

VIKAILIJA

Risto E.J. Penttilä
palaute@lannenmedia.fi

Kaukaisella 1970-luvulla laulettiin kahdestakymmenestä perheestä. Tänään pitäisi laulaa 20000 perheestä. Sen verran tarvitaan uusia omistaja-yrittäjiä, jotta Suomen talous saadaan jaloilleen.

Satavuotiaan Onvest-perheyriksen pääomistaja Maarit Toivanen-Koivisto ilmoitti jokin aika sitten, että hänen perheensä muuttaa Portugaliin, jossa perintöveroa ei ole, koska perhe ei halua myydä Onvestia. Toisaalta yhtiö ei myöskään pysty maksamaan niin paljon osinkoja, että niillä voisi kattaa perintöverot.

Onvestin omistajasuku ei ole yksin. Seuraavan viiden vuoden aikana liki 20000 yritystä käy läpi sukupolvenvaihdoksen tai, jos se ei onnistu, lopettaa toimintansa. On siis mahdollista, että kadotamme suuren joukon omistajia sen sijaan, että saisimme niitä lisää.

SUOMALAISTEN OMISTAJIEN karkottaminen ulkomaille ei palvele kansallista etua. Korkeat perintöverot ovat kuitenkin vain jäävuoren huippu.

Tosiasia on, että Suomessa on 2000-luvulla harjoitettu omistajuuden vastaista politiikkaa.

Pääomaveroa, perintöveroa ja kotimaisten pörssiomistajien verotusta on viime vuosina kiristetty voimakkaasti. Pääomavero on noussut 28 prosentista 33:een, perintövero on noussut 13 prosentista 20:een ja kotimaisten pörssiomistamisen verotus 21 prosentista 25,5:een. Olemme tilanteessa, jossa sijoittaminen vuokra-asuntoihin on verotuksellisesti järkevämpää kuin sijoittaminen yritystoimintaan.

Mikä selittää omistajavastaisen politiikan? Luulen, että omistajuuden ja työpaikkojen välistä suhdetta ei Suomessa oivalleta.

Haasteemme on luoda työpaikkoja, jotka tuovat verotuloja.

Yrityksiä ei perusteta valtion viisaudella tai kunnan kekseliäisyydellä.

den ja työpaikkojen välistä suhdetta ei Suomessa oivalleta.

On yleisesti tiedossa, että Suomi tarvitsee noin 200000 uutta yksityisrahoitteista työpaikkaa vuoden 2020 loppuun mennessä. Viimeksi arvio 200000 työpaikan tarpeesta esitettiin Jorma Elorannan johtaman työryhmän Kasvun manifestissa. Ennen sitä samansuuntaisiin lukuihin ovat päätyneet konsulttiyhtiö McKinsey sekä työ- ja elinkeinoministeriö. Luku lienee siis suuruusluokaltaan oikea.

TERMI ”yksityisrahoitteinen” on tärkeä.

Haasteemme on luoda työpaikkoja, jotka tuovat verotuloja. Jos luomme työpaikkoja julkiselle sektorille, kulutamme verotuloja. Tarvitsemme siis 20000 uutta yksi-

Omistajasta pitää olla ylpeä

Ilman omistajia ei ole työpaikkoja. Suomessa on viime vuosikymmenet tehty omistajavastaista politiikkaa. Kotimaisten omistajien maasta ajamisen sijaan tänne pitää houkuttaa uusia, jotta työllisyys paranee.

SARJA

Puheenvuoroja suomalaisesta työstä

- Kirjoittaja haastaa yhteiskuntamme vaikuttajia arvokeskusteluun. Suomalaista työtä ja toimeliaisuutta käsitellään eri näkökulmista.
- Ensi sunnuntaina puheenvuoron saa eduskunnan puhemies Eero Heinäluoma.

tyistä yritystä, joista jokainen työllistää kymmenen ihmistä. Tai 2000 uutta yritystä, joista jokainen työllistää sata ihmistä.

Helpommin sanottu kuin tehty. Yrityksiä ei perusteta mahtikäskyllä. Niitä ei perusteta valtion viisaudella tai kunnan kekseliäisyydellä. Jokaisen yksityisrahoitteisen työpaikan takana on joko yksittäinen omistaja tai joukko omistajia. Jotta uusia työpaikkoja syntyy, on omistajien uskottava, että Suomeen kannattaa sijoittaa. Jos omistaja ei usko, että Suomeen kannattaa sijoittaa, ei työpaikkoja synny. Niin yksinkertaista se on.

SUOMI ON tänään yhtä pahassa taloudellisessa tilanteessa kuin se oli 1990-luvun alussa.

Tuolloin hallitus teki monta rajua päätöstä. Jotkut menivät pieleen, toiset onnistuivat. Yksi tärkeimmistä onnistumisista oli päätös ryhtyä suosimaan omistajuutta.

Keskellä pahinta lamaa tehtiin verouudistus, jossa omistamisesta tehtiin kannattavaa. Avoir Fiscal -verojärjestelmään siirtyminen laski omistamisen verorasitusta sekä perheyriksissä että pörssiyrityksissä.

Pelkkä veroratkaisu ei Suomea pelastanut. Tarvittiin devalvaatio, uudistuksia, säästöjä ja Nokia. Silti voidaan väittää, että ilman verouudistusta Suomeen olisi syntynyt huomattavasti vähemmän työpaikkoja kuin todellisuudessa tapahtui.

Tällä vuosituhannella omistamista ei Suomessa ole suosittu. Päinvastoin.

Ehkä paras esimerkki siitä, miten valtiovalan suhtautuminen omistamiseen on 20 vuodessa muuttunut, on pörssiyrityksen omistamisen kokonaisverotus. Samaisella 1990-luvulla pörssiyrityksen kokonaisverotus (eli osinko- ja yhtiöverotus yhteensä) oli 25 prosenttia. Tänä vuonna pörssiyrityksen omistamisen verotus nousee jopa 43 prosenttiin. Ei ole ihme, jos omistaminen ei maita.

SUOMESSA ON noin 320000 yritystä. Noin 95 prosenttia niistä työllistää alle kymmenen henkeä. Keskisuuria meillä on kansainvälisesti katsoen vähän. Suuret yritykset taas vähentävät väkeä.

Jotta uusia työpaikkoja syntäisi, pitäisi pienten, keskisuurten ja suurten yritysten omistamisen olla houkuttelevaa. Sen sijaan, että karkotamme omistajia ulkomaille, meidän pitäisi houkuttaa uusia omistajia Suomeen.

Kirjoittaja on Keskuskauppa-kamarin toimitusjohtaja ja filosofian tohtori.

FAKTA

Arvokeskustelijat

- Arvokeskustelijat tukee yhteiskunnallista keskustelua Suomessa. Puolue- ja instituutioiden ylittävän yhdistyksen tunnus on ”Monta tietä – yhteinen tulevaisuus”.

LISÄÄ VERKOSSA
arvokeskustelijat.fi